

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 lutego 2023 r.

DIH-3.707.161.2022.AL

DECYZJA DIH-III/15/2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Empik S.A. z siedzibą w Warszawie od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 23 listopada 2022 r. nr PU.KPZ.9.2022 (nr akt sprawy: PU.8361.726.2021), wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622), za niedopełnienie obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 tej ustawy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 17, 20 i 30 grudnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Łódzkim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 17 grudnia 2021 r. (nr upoważnienia: PU.8361.726.2021), przeprowadzili kontrolę w sklepie w Łodzi, należącym do przedsiębiorcy [...], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio do przedsiębiorcy skierowano zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 29 listopada 2021 r. znak PU.8360.266.2021, wraz z zakresem przedmiotowym kontroli, obejmującym przestrzeganie przez dystrybutorów przepisów art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622), zwanej dalej „ustawą o zużytym sprzęcie”. Powyższe zawiadomienie doręczono przedsiębiorcy w dniu 6 grudnia 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności menagera salonu, będącego osobą upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do

przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca [...] w zakresie swojej działalności jest również dystrybutorem sprzętu, w tym sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, oferującym do sprzedaży m.in. sprzęt elektryczny i elektroniczny.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca jako podmiot udostępniający na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3, tj. o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży - w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. Informacji, o której mowa w ust. 3, nie było również na stronie internetowej przedsiębiorcy.

Ponadto na podstawie wyników kontroli stwierdzono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z następujących przepisów ustawy o zużytym sprzęcie:

- art. 39 pkt 2, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pochodzącego z gospodarstw domowych. Natomiast na jego stronie internetowej znajdowało się odniesienie do punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- art. 39 pkt 3, tj. udostępniał na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1, a mianowicie informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 (oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania) oraz informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych. Zakwestionowano w tym zakresie 4 z 6 wybranych losowo partii towarów oferowanych do sprzedaży, takich jak:
 - zegarek damski XSJ.251-21 / 1-50820, kod EAN 5903420854930 (kod sklepu 40386058) w ilości 5 sztuk,
 - lupa z oświetleniem do czytania LED HAMA Magnifier BASIC 90 LED, kod EAN 4007249054456 (kod sklepu 34114292) w ilości 7 sztuk,

- kabel do ładowania / do przesyłu danych HAMA, USB A - USB C, kod EAN 4047443349453 (kod sklepu 23063266) w ilości 26 sztuk,
- data kabel BASEUS 20W, kod EAN 6953156231917 (kod sklepu 37415020) w ilości 1 sztuki.

W trakcie kontroli w ramach dobrowolnych działań naprawczych ww. brakujące informacje zostały umieszczone w miejscu widocznym dla klientów (przy kasach).

Zgodnie z oświadczeniem menagera salonu z dnia 17 grudnia 2022 r., zakwestionowane ww. partie towarów zostały natychmiast cofane ze sprzedaży. Natomiast zgodnie z jego oświadczeniem z dnia 19 grudnia 2022 r., spółka realizuje obowiązek wynikający z art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie. W ostatnim oświadczeniu wskazał adres strony internetowej [...], gdzie znajdują się informacje dotyczące odbioru zużytego sprzętu.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 30 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli: PU.8361.726.2021) oraz dołączonej do niego dokumentacji. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

Pismem z dnia 24 października 2022 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) i d) oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie, Łódzki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę [...] o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytym sprzęcie, informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto w piśmie tym poinformował stronę o treści art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 27 października 2022 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 2 listopada 2022 r., działając przez pełnomocnika, zajęła stosowne stanowisko w niniejszej sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Łódzki WIIH w drodze decyzji z dnia 23 listopada 2022 r. nr PU.KPZ.9.2022 (nr akt sprawy: PU.8361.726.2021), wymierzył przedsiębiorcy [...] karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 tej ustawy. W treści decyzji odniósł się również do stanowiska pełnomocnika strony z dnia 2 listopada 2022 r. Powyższa decyzja została doręczona stronie oraz jej pełnomocnikowi w dniu 28 listopada 2022 r.

W dniu 15 grudnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał złożone w imieniu i na rzecz przedsiębiorcy [...] przez pełnomocnika, pismo z dnia 1 grudnia 2022 r. (nadane w dniu 12 grudnia 2022 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego) zawierające odwołanie od ww. decyzji.

Biorąc pod uwagę, że odwołanie wpłynęło bezpośrednio do organu odwoławczego, zostało ono przekazane do Łódzkiego WIIH przy piśmie Prezesa UOKiK z dnia 21 grudnia 2022 r. znak DIH-3.707.161.2022.AB. Przedmiotowe odwołanie wraz z aktami sprawy wpłynęło do Prezesa UOKiK za pośrednictwem Łódzkiego WIIH w dniu 10 stycznia 2023 r.

W odwołaniu strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przedmiotowej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów:

- a) art. 7 i art. 77 Kpa, poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, brak wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, a w konsekwencji przyjęcie, że w sprawie nie zachodziły okoliczności uzasadniające odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej;
- b) art. 189f Kpa, poprzez nieuzasadnione odstąpienie od jego zastosowania, tj. odmowę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu strony;
- c) art. 107 Kpa, poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, na jakich dowodach organ pierwszej instancji oparł swoje twierdzenia i dlaczego nie wziął pod uwagę faktu, iż przedsiębiorca naprawił wszystkie uchybienia, a obowiązek umieszczenia stosownych informacji na stronie internetowej przedsiębiorcy był spełniony od samego początku i w chwili kontroli nie było podstaw do uznania, że w tym względzie doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości.

Pismem z dnia 16 stycznia 2023 r. znak DIH-3.707.161.2022.AŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono pełnomocnikowi strony w dniu 19 stycznia 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, na mocy art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 tej ustawy.

Jak wynika z definicji określonych w art. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, przez dystrybutora należy rozumieć osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt (pkt 2), zaś przez sprzęt - urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do

użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego (pkt 14). Pojęcie sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych obejmuje, w myśl art. 4 pkt 15 tej ustawy, taki sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

Jak stanowi art. 4 pkt 17 ustawy o zużytych sprzęcie, udostępnienie na rynku oznacza dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3, tj. o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Jednocześnie w myśl art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

W świetle art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany m.in. do:

- umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 2);
- udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (pkt 3).

Zgodnie z art. 91 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość

nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 25);

- wbrew przepisom art. 39:
 - nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 26 lit. c);
 - udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 (pkt 26 lit. d).

W świetle art. 92 pkt 5 i 6 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjne kary pieniężne wynoszą: w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 22-24 i 26 - od 5 000 zł do 500 000 zł, zaś w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 - od 5 000 zł do 300 000 zł.

Zgodnie z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22-26, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor IH. W świetle art. 93 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Jak stanowi art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Jednocześnie w myśl art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Ustawa o zużytym sprzęcie nie reguluje kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do treści art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy [...], inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, będąc dystrybutorem sprzętu, w rozumieniu definicji

określonej w art. 4 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nie dopełnił obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy, tj.:

- art. 37 ust. 4 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3 oraz nieumieszczenie na stronie internetowej informacji, o której mowa w ust. 3;
- art. 39 pkt 2 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- art. 39 pkt 3 poprzez udostępnianie na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1, tj. informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 (oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania) oraz informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Jak wynika z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa m.in. w art. 91 pkt 25 i 26, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor IH. Stosownie do treści art. 93 ust. 5 tej ustawy, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Łódzki WIIH w drodze decyzji z dnia 23 listopada 2022 r. nr PU.KPZ.9.2022, wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń. Biorąc pod uwagę, że stwierdzone naruszenia były zagrożone karami pieniężnymi określonymi w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) ustawy o zużytych sprzęcie, organ ten uprawniony był do wymierzenia stronie jednej kary za wszystkie naruszenia w wysokości do 500 000 zł.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przedmiotowej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów: art. 7 i art. 77 Kpa, poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, brak wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, a w konsekwencji przyjęcie, że w sprawie nie zachodziły okoliczności uzasadniające odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, a także art. 107 Kpa, poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, na jakich dowodach organ pierwszej instancji oparł swoje twierdzenia i dlatego nie wziął pod uwagę faktu, iż przedsiębiorca naprawił wszystkie uchybienia, a obowiązek umieszczenia stosownych informacji na stronie internetowej przedsiębiorcy był spełniony od samego początku i w chwili kontroli nie było podstaw do uznania, że w tym względzie doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości. Strona podniosła również zarzut naruszenia przepisów art. 189f Kpa, poprzez nieuzasadnione odstąpienie od jego zastosowania, tj. odmowę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu strony.

W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie. Jak wynika z akt sprawy, Łódzki WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na spójnym i jednoznacznym materiale dowodowym, w szczególności na protokole kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.726.2021). Wynika z niego jednoznacznie, że w kontrolowanym sklepie w dniu kontroli nie umieszczono informacji określonych w art. 37

ust. 4 w związku z ust. 1-3 (na stronie internetowej wyłącznie w związku z ust. 3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, a także wbrew postanowieniom art. 39 pkt 3 tej ustawy udostępniono na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 (zakwestionowano w tym zakresie 4 z 6 wybranych losowo partii towarów oferowanych do sprzedaży). Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Strona nie zgłosiła do niego uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

Odnosząc się do argumentów strony przedstawionych w odwołaniu, jak również na etapie postępowania administracyjnego prowadzonego w pierwszej instancji (według pisma pełnomocnika strony z dnia 2 listopada 2022 r.), że spółka realizuje obowiązek wynikający z art. 37 ustawy o zużytych sprzęcie, umożliwiając swoim klientom pozostawienie zużytego sprzętu elektrycznego lub elektronicznego, pochodzącego z gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (tj. według zasady „jeden za jeden”) i obowiązek ten był realizowany w salonie, mimo braku stosownej informacji, należy zwrócić uwagę, że faktu tego nie kwestionowano, a wręcz potwierdzono, zgodnie z ustaleniami opisanymi w protokole kontroli (karta nr 2 i 3). Należy jednak wskazać, że wypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie nie będzie jednoznaczne z wypełnieniem obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 tej ustawy. Należy bowiem rozróżnić obowiązek odbierania zużytego sprzętu, określonego w art. 37 ust. 1-3, od obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4 tej ustawy, który - jak sama strona przyznaje - nie został spełniony.

Ustosunkowując się natomiast do argumentów strony, że informacja w powyższym zakresie umieszczona jest na stronie internetowej [...] i była ona widoczna również w dacie kontroli, należy wskazać, że z protokołu kontroli oraz z dołączonej do niego dokumentacji, w tym m.in. wydruku ze strony internetowej z dnia 20 grudnia 2022 r., jednoznacznie wynika, że na stronie internetowej przedsiębiorcy brak było informacji wymaganej na mocy art. 37 ust. 3 tej ustawy, dotyczącej nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu o wymiarach nieprzekraczających 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (karta nr 3), zaś pozostałe informacje wymagane na mocy art. 37 ust. 4 w związku z ust. 1 i 2 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy, były na niej podane (karta nr 3 i 5). Tym samym, wbrew temu, co stara się wykazać strona w odwołaniu, jak również w piśmie z dnia 2 listopada 2022 r. (jako odpowiedzi na zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania), nie dopełniła ona obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 37 ust. 4 w związku z ust. 3 tej ustawy, dodatkowo w kontekście prowadzonej sprzedaży internetowej.

Prezes UOKiK zauważa, że w zakresie powyższego naruszenia w zawiadomieniu z dnia 24 października 2022 r. oraz w sentencji zaskarżonej decyzji wskazano przepisy art. 37 ust. 4 w związku z ust. 1 (zamiast ust. 3) tej ustawy, co było wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej. Świadczy o tym fakt, że w samym protokole kontroli oraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przepis ten powołano w sposób prawidłowy, zaś w zawiadomieniu wskazano, że powyższe nieprawidłowości stwierdzono podczas kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.726.2021).

Prezes UOKiK podkreśla, że celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było ułatwienie użytkownikom sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozbycia się,

w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Należy przyjąć, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się wykonywania tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Informacje te wymagane są również w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość i winny być one przekazane w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie będzie miał możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest równie istotne. Uzyskanie przez konsumentów takiej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu, w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym, uwidocznienie powyższych informacji jest wymagane niezależnie od zakresu działalności przedsiębiorcy, udziału tego sprzętu w ofercie spółki, czy też wielkości powierzchni sprzedażowej.

Prezes UOKiK wskazuje, że stronie wymierzono karę pieniężną za niewykonanie trzech obowiązków określonych w ustawie o zużytym sprzęcie. Tym samym, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, że przedsiębiorca nie zrealizował ciążących na nim obowiązków i naruszył prawo w stopniu średnim. Stąd też, organ drugiej instancji nie podziela poglądu strony wyrażonego w odwołaniu, jakoby naruszenie przez nią prawa miało charakter znikomy. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku omawianej regulacji można byłoby mówić wówczas, gdyby wymagane prawem informacje podano w sposób niepełny, niekompletny (np. zamieszczone informacje miały podobną treść a nie identyczną z przepisem). Z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła w punkcie sprzedaży żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 w związku z ust. 1-3 (na stronie internetowej wyłącznie w związku z ust. 3) oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy, a także udostępniła na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 (naruszenie to dotyczyło 4 z 6 wybranych losowo partii towarów oferowanych do sprzedaży), wbrew postanowieniom art. 39 pkt 3 tej ustawy. W konsekwencji, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. Tym samym, w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa.

Strona, jako profesjonalista na rynku, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Bezspornym jest fakt, że w niniejszej sprawie strona nie wywiązała się ze wszystkich obowiązków, jakie nakłada na nią ustawa o zużytym sprzęcie, co skutkowało wymierzeniem jej stosownej kary pieniężnej. Należy

podkreślić, że umieszczenie wszystkich wymaganych informacji zależne było jedynie od dobrej woli przedsiębiorcy.

Po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. stopnia szkodliwości naruszenia, rodzaju, zakresu i okresu trwania naruszenia oraz dotychczasowej działalności podmiotu, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, a więc najniższą z możliwych przewidzianych w art. 93 ust. 5 w związku z art. 92 pkt 5 i 6 tej ustawy za naruszenia wyczerpujące znamiona naruszeń określonych w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) tej ustawy.

Prezes UOKiK wskazuje, że odpowiedzialność wynikająca z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) ustawy o zużytym sprzęcie ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w tym przypadku art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 tej ustawy. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie pozostawiają wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, co już wyżej wykazano, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać jedynie przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te muszą być jednak spełnione łącznie. Należy zaznaczyć, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, gdyż nie można na podstawie całokształtu zaistniałych w niniejszej sprawie okoliczności uznać, że cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna, zostały spełnione w momencie usunięcia przez stronę naruszenia prawa.

Prezes UOKiK wskazuje, na co słusznie zwróciła uwagę również strona, że Łódzki WIIH, stwierdzając w treści zaskarżonej decyzji, iż nie znajduje on uzasadnienia do zastosowania przepisów art. 189f Kpa, błędnie powołał się na przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, które dotyczą innego rodzaju rozstrzygnięcia, tj. dają organowi pierwszej instancji możliwość nie wszczynania postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej wobec podmiotu, bądź umorzenia wszczętego postępowania. Jednakże, jak

już wyżej wykazano, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f Kpa. Jednocześnie należy stwierdzić, że z akt sprawy i zgromadzonych w nim dowodów wynika wyraźnie, iż strona nie dowiodła, aby dochowała wszelkiej staranności, jakiej wymagają przepisy art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, aby mogły zostać zastosowane.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że okoliczności naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie stronie kary pieniężnej na podstawie art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) i d) ustawy o zużytym sprzęcie, która została nałożona w minimalnej wysokości 5 000 zł, przy uwzględnieniu w sposób prawidłowy wszystkich kryteriów wymiaru kary.

W świetle powyższego, zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisów art. 7, art. 77, art. 107 oraz art. 189f Kpa, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, należy uznać za bezzasadny. Akta sprawy, w szczególności protokół kontroli oraz dołączona do niego dokumentacja, wskazują, że cały materiał dowodowy został zebrany, a następnie rozpatrzony w toku postępowania administracyjnego, zgodnie z dyspozycją art. 7 i art. 77 Kpa. Uzasadnienie faktyczne wydanej decyzji zawierało wskazanie: faktów, które organ pierwszej instancji uznał za udowodnione (w szczególności niedopełnienie ciążących na stronie obowiązków wynikających z przepisów ustawy o zużytym sprzęcie), dowodów, na których się oparł (m.in. protokołu kontroli oraz prowadzonej ze stroną korespondencji), a także przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś jej uzasadnienie prawne zawierało wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa, stosownie do wymagań określonych w art. 107 Kpa. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji, nawet jeżeli w kwestii zbadania przesłanek określonych w art. 189f Kpa, było nieprecyzyjne, to nie miało ono wpływu na wynik sprawy, gdyż organ drugiej instancji dokonując ponownej oceny przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej doszedł do analogicznych wniosków, jak organ pierwszej instancji.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej na gruncie ustawy o zużytym sprzęcie. Stąd też, postępowanie Łódzkiego WIIH w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 14 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyciu sprężenia elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

[...]